

Skat; men det kan ikke blive til Lov allerede af den Grund, at Udvalget ikke har havt mere end eet Møde i denne Sag, og dette Lovforslag indeholder desuden kun Regler for den kommunale Skat, hvorhos det ikke er bygget paa Beskatning af Formue, men kun paa Beskatning af Indtægt. Det maatte altsaa først omarbejdes til et helt andet Lovforslag, og dernæst sættes i Forbindelse med Udvalget til Staten, for at dette kunde blive et praktisk Grundlag for en Statskat, men dermed vilde det have lange Udsigter. Hvad derimod en Indkomstkats angaar, have vi jo Regler derfor. Disse Regler ere vel kun vedtagne saaledes, at de kunne gjælde for 2 Skatteligninger, men man har dog troet, at man i Betragtning af de forhaandenværende Omstændigheder kunne udsætte Spørgsmaalet om en Revision af denne Lov indtil videre, og benytte den til Tilveiebringelsen af en indirekte Skat. Det maa imidlertid vel erindres, at det Spørgsmaal, om det vil være rigtigt at erstatte Tabet i Goldindtagter ved en direkte Skat, er ikke af den Besskaffenhed, at det kan siges at være bragt til fuldkommen Klarhed. Der er mange Mænd her i Landet, som have tænkt over disse Gjenstande, og som anse det Spørgsmaal for meget tvivlsomt, nemlig naar de indirekte Skatter ikke ere betydelig større, end de ere hos os for Dieblisset, om det vil være rigtigt at afløse disse ved Hjælp af en direkte Beskatning. Det vil vist ogsaa vides, at der rundt om i Landet er ikke saa lidet delte Meninger i saa Henseende. Der er Mange, som ikke ynde den direkte Skat, og jeg tror ogsaa, at man kan sige, at man i Folkethinget, hvor der har været Tale om at tage en virkelig Beslutning med Hensyn til den direkte Skat, har vist, at man ikke var saa aldeles blid for de Ulemper, som ere forbundne dermed. Jeg skal kun tillade mig at freihæve een, som jeg tilstaaer er for mig den betydeligste. Det er det store Apparat, som skal bringes i Gang, hvorved der paalægges de kommunale Myndigheder rundt om i Landet et meget betydeligt Arbejde; og hvorved der i det Hele taget sættes en Mængde frivillige Kræfter i Bevægelse. Det er i mine Dine en meget stor Ulempe ved Skatten, som man vel kan overvinde ved det store Formaal, som derved kan naas, men hvorved man dog maa opfordres til en vis Varsomhed med Hensyn til Bemyttelsen. Det maa imidlertid henstilles til nærmere Overveelse, om disse Ulemper ved den direkte Beskatning ere saa betydelige, at man maa anse dem for større eller mindre end de Lettelser i Goldafgiften, for hvilke Thinget nu har udtalt sig. For at være nogenlunde fuldstændig i denne Henseende maa vi dog ogsaa tage Hensyn til, at der gives en anden Veie til at tilveiebringe Dækning for de Stattelsetelser, som her ere givne, nemlig ved de indirekte Skatter. Der har jo været Spørgsmaal om at forhøje Indtægten ved visse direkte Afgifter. Alle disse Goldpositioner have

jo ogsaa været omhyggelig gennemgaaede, i Udvalget, men dette har fundet, at der ikke var tilstrækkelig Føie til at forhøje nogen af dem mere end til, hvad Udvalget har bragt i Forslag. Imidlertid er der i det Mindste endnu een Afgift, som, naar man vil beslutte sig til at forhøje den, ganske vist med stor Lethed vil kunne tilveiebringe Dækning; det er Brandevinsafgiften. Det er mig ganske vist fuldkommen bekendt, baade af, hvad der foregik i For, og af Utringer, der ere salne i Nar, at det erode Thing ikke er gunstig stemt derfor, og det er ogsaa Grunden til, at der ikke er blevet fremsat noget Forslag derom, skjøndt jeg — da jeg nu taler derom — ikke vil fragaa, at det er min Overbevisning, at det i og for sig vilde være det Heldigste. Naar man betænkter, at man ved at lægge 1 eller 1½ p. paa Pæglen kunde tilveiebringe Dækning for alle de Tab, vi lide ved, hvad vi have vedtaget, ville vist alle erode Medlemmer se, at denne Sag i og for sig ikke er saa farlig. Jeg ønsker imidlertid, som sagt, ikke at komme ind paa nogen Diskussion derom, da Sagen ikke foreligger; der er ikke stillet noget Forslag derom, og vil vel heller ikke blive stillet noget, efter hvad jeg har erfaret. Derimod er der et andet Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at bringe frem for det erode Things Bevidsthed, idet det nemlig ikke i tidligere Forhandlinger, uagtet det er blevet antydet, har faaet den udførlige Behandling, som det fortjener. Da vi talte om, hvorledes Finanzministeren havde stillet sig ligeoverfor de af Udvalget fremsatte Forslag, og hvorvidt han havde stillet sig indpøkkommende derimod, forbigit vi en Bemærkning, som kom fra den erode Finanzminister, men som forekommer mig at indeholde en Tante, der vel kunde fortjene nogen nærmere Drøftelse. Den høitærede Finanzminister har i sin Tid opfordret det erode Udvalg til at fremsætte sine Ønsker med Hensyn til Nedsettelsen af Tolden paa de større Kasseartikler i en vis Kæffesølge, saaledes at det fremtraadte i selve Loven, hvilke Punkter det var, hoorpaa man lagde fortrinlig Vægt, og som derfor maatte antages at komme først, naar det blev muligt at tilveiebringe en Lettelse i Tolden, og hvilke Punkter det var, der kunde komme senere, naar det viste sig, at Goldindtraderne kunne bære Nedsettelsen deri. Jeg kan ikke se rettere, end at den Tante ligger nærmest, at man lod de forskjellige Lettelser, som Thinget anser for ønskelige, indtræde efterhaanden, uden at der blev givne en ny Lov derom, men at det blev fastsat i selve denne Lov, alt efter som Goldindtradernes Beløb kunde tilstede det. Den erode Drøftelse udtalte forleden Dag, at en god Goldlov altid vilde medføre nogen Forøgelse i Goldindtagterne. Som jeg den Gang bemærkede, tror jeg, at denne Udtalelse af den erode Drøftelse maatte er noget vel stærk, men med Hensyn til selve Sagen tror jeg, man maa være enig med ham i, at en Goldlov, naar den er